

Bilag 5.

Til Den høje Regering og Rigsdag!

Fyns Stiftskonvent, samlet til et talrigt besøgt Møde den 17. September i Odense, tillader sig allerærbødigst at henvende sig til de lovgivende Myndigheder i Anledning af Forslag til Lønningslov for Folkekirkens Tjenestemænd med Anmodning om, at følgende Ændringsforslag maa blive taget i Betragtning ved Forslagets videre Behandling.

I. De Ændringer, som Præsteforeningen har foreslaaet under 9. ds., tiltrædes med Undtagelse af Ændringsforslaget til § 5, 2det Stykke, om residerende Kapellaner i Stationsbyer og § 6, hvor Stiftskonventet i Stedet derfor foreslaar, at samtlige residerende Kapellaner, som ikke bliver optaget i 2den Lønningsklasse, optages i 3die.

II. Det er os særlig magtpaaliggende, at Bestemmelserne i § 27, 2det Stykke, ændres saaledes: For de Præster, der vælger at forblive under den ældre Lønningsordning, opgøres Naadensaaret først ved deres Afgang eller Forflyttelse fra Embedet, og deres Enkers Pension beregnes efter den pensionsgivende Indtægt, som vilde have tilkommet Præsten efter hans Embedes Klassificering i den nye Ordning, saafremt han havde valgt at blive lønnet efter denne, dog paa Betingelse af. 1) at de af ham tegnede pligtige Forsikringer saavel i Statsanstalten som i gejstlige Enkekasser bibeholdes og indgaar i Pensionen, samt 2) at han fra denne Lovs Ikrafttræden indbetaler $2\frac{1}{2}$ pCt. af Embedets pensionsgivende Indtægt efter dets Klassificering (jfr. Kapitel 2 i Lov om Statens Tjenestemænd).

Vi ønsker at *motivere* dette saaledes:

Den nuværende Enkepension er almindelig erkendt at være alt for lille og bør derfor ej heller opretholdes for Enker efter de Præster, der vælger at blive under den før 1913 gældende Ordning, hvorved der ogsaa vilde fremkomme en ubillig Ulighed mellem disse Enker og Enker efter Præster under den nye Lønningsordning og andre Tjenestemænd. Dersom vedkommende Præst indbetaler ganske det samme Beløb ($2\frac{1}{2}$ pCt. af Embedets pensionsgivende Indtægt efter den nye Ordning) som andre Præster, ses der ikke at være nogen retfærdig Grund til at nægte hans Enke den samme Pensionsret, som andre Præster kan sikre deres Enker. Man skal i Analogi hermed minde om, at den Bestemmelse i Lov af 14. Marts 1913 § 3, Stk. 4, om Præsters fremtidige Pensionering, ifølge hvilken Præsterne og deres Enker fik Pensionsret efter Pensionsloven af 1858, ogsaa omfatter de Præster, som ikke lønnedes efter Loven af 1913.

III. I § 33, 2det Stykke, Linie 10 fraoven, vedføjes efter Ordene „sidste Skatteaar“: „regnet med 1919—20 som det sidste“ — og i 3die Stykke, Linie 2 fraoven, ændres Ordene: 1. Januar 1920 til: 1. April 1920.

Motivering: Dels vil det neppe blive muligt at foretage en Afløsning af Offer og Accidenser inden 1. Januar 1920, dels vil en pludselig og uventet Omregulering midt i Finansaaret saavel for Præsterne som for Kirkebetjentene betyde, at en allerede fastsat paalignet og paaregnet Indtægt for dette Finansaar væsentlig forringes.